

ספר זהר המגן

בו יבואו הסגלות הגדולות של הזהר הקדוש

תורתו מגן לנו

והוא לקוט גדול ונפלא מסגלותיו של הזהר הקדוש, למען יתקשר כל איש יהודי עם נשמת רבי שמעון בר יוחאי ע"ה, ובזה יזכו לחיות חיים אמתיים ומאשרים בזה ובבא, וכל הלומדים תורת הרשב"י מגנים ומסוככים בצל השכינה הקדושה ואשרי העומדים על סודו, שלמוד הזוה"ק אין כמוהו לבטל כל גזרות קשות ורעות, וכל מרעין בישין, ובדא יפקון מגלותא ברחמי.

התוכן:

א. פתח אליהו הנביא זכ"ל. ב. תיקוני זוהר תיקון ל'. ג. תיקון מ"ג. ד. תיקון מ"ח. ה. תפילת הודיה.

סגלת התקונים לקרא בכל יום

"א סיון תשע"ה - מפעל הזהר העולמי בת ים

מחברם של למעלה מאלף ספרים

התחנן בפני גדולי ישראל
שילמדו זהר כולם

י' תמוז תשע"ו לטובת נשמת הצדיק רבי יוחנן באנון וזי"א שחרשביי למד אתו בכמה דקות כל התורה כולה וידע הכל בעל פה - ונפשו קשורה בנפשו הצדיק רבי יוסף הכהן זצ"ל שנפטר ונקבר באותו היום, זי"א

מפעל הזהר העולמי - 0527-651911

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בני יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

שיר הגאולה

< נשמע בארצינו >

כולנו נסיים ביחד
את הזוהר הקדוש

סיום הזוהר של עם ישראל

תל: 0527651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com- dafzoharyomi.
com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

תפילה קצרה

לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתִיה וְכו'. עַל יְדֵי
הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
שְׁכִינָתָא מֵעַפְרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עוֹיְנֵנוּ אִם הַבְּנִים
שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הָרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוד הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תַתְּקִיִּים תְּפִילַת דְּדוֹר הַמֶּלֶךְ
עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים סא ד'–ה') כִּי הָיִיתָ מְחַסֶּה לִּי מִגְדֹּל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה בְּאַהֲלָךְ עוֹלָמִים אַחֲסָה בְּסִתָּר
כְּנָפֶיךָ סֵלָה. וְאַזְכֶּה שְׁבָלִימוֹדִינוּ זֶה יִהְיוּ שְׂפֹתוֹתֵיהֶם
דּוֹכְבוֹת בְּקֶבֶר, לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ. וּבְהִדִּין סִפְרָא סִפְרָא
הַזוּהַר, יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֶל
עֲבָדֶיךָ פֶּעֶלְךָ וְהַדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וִיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ

כּוֹנֵנָהּ, וַיְהִי נֶעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנֵנָהּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ (תהילים צ' ט"ו י"ז).
 (סוד ה')

תפילה קודם לימוד קבלה

מהאר"י זלה"ה

רְבוּן הָעוֹלָמִים וְאֲדָנִי הָאֲדוֹנִים. אֲב הַרְחָמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוָיָה,
 שְׁקִרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּת
 לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה. מָה אָנוּ, מָה
 חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כָּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ
 מְפִילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ שְׁתַּמָּחַל וְתִסָּלַח לְכָל
 חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהִיו עֲוֹנוֹתֵינוּ מְבַדִּילִים
 בֵּינֵינוּ לְבִינְךָ. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוֹנֵן אֶת לִבֵּנוּ לְיִרְאַתְךָ
 וְאֶהְבָּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֵלֶּה, וְתִפְתַּח לִבֵּנוּ
 הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וַיְהִיָּה לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ
 לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ בְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר

מְקוֹר נִשְׁמָתָנוּ בְּכָל בְּחִינֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת
עֲבָדֶיךָ הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְּבָרֶיךָ אֱלֹה
בְּעוֹלָם. וְזִכּוֹתָם וְזִכּוֹת אָבוֹתָם וְזִכּוֹת תּוֹרָתָם
וְתַמִּימוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ לְבַל נִכְשַׁל בְּדַבָּרִים
אֵלּוּ. וּבְזִכּוֹתָם תִּאֲוֵר עֵינֵינוּ בְּמָה נִשְׁאֲנוּ לְוָמְדִים.
כְּמֵאמֹר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, יְהוָה יִאֲהַדְוֶנִהי צוּרִי וְגֹאֲלִי. כִּי יְהוָה יִאֲהַדְוֶנִהי
יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:

רַבּוֹן עֲלֵמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגִלֵי עֲמִיקָתָא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעְוָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְבְּרָא מְלִין
בְּפּוֹמָנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׂכָתוֹב, וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִם
פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוֹל בְּכִסּוּפָא קַדְמָךְ.
וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלָאִין דְּאוֹרִיתָא מִפּוֹמָא דְּרִישָׁא
דְּמִתִּיבְתָּא עֲלָהּ. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן, אָמֵן, סְלָה:
וְנִתְהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד
וְהִיָּה לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים: וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ
כְּזוֹהַר הַקֶּרְקַע, וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד:
גַּל־עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הַרִינִי מִקֶּבֶל עָלַי מִצּוֹת עֲשֵׂה נָשָׁל וְאַהֲבָתָ לְרַעְךָ
 כְּמוֹךְ, וְהַרִינִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשִׁי וּמַאֲדִי, וְהַרִינִי מְזֻמָּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר
 הַקָּדוֹשׁ לְזִכּוֹת ... כַּכּ"פ (וְכָאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ) [לְרַפּוּאֹת...]
 [יִשׁוּעַת ...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחֲזִקְהוּ
 [וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאֹת הַנַּפְשׁ וּרַפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח
 אֲבָרָיו וְשֵׁם"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאדְרִיךְ
 יָמָיו וַשְּׁנוּתָיו בְּנֻעִימִים] [וְיִוָּשִׁיעָהוּ בְּדָבָר יִשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים ...] אָמֵן סֵלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
 שְׂיִתְקַיֵּם בָּנוּ עֲתָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרִי
 בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֶי בְּסִיתִיךָ לְנִמְעַ שְׁמִים וְלִיסֹד אֶרֶץ",
 לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הַרְיוּסוֹת וְחֲרָבוֹת הַשְּׂכִינָה
 הַקָּדוֹשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
 מְכוֹנוֹ יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקִים בָּנוּ מִהֲרָה

מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וְהִיָּה אֹר הַלְבָנָה בְּאֹר הַחֲמָה וְאֹר
הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַע־תִּים בְּאֹר שְׁבַע־ת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת
הַרְשָׁפִי הַקְדוֹשׁ וּבְנו רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ,
יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ
בְּרָצוֹנוֹ וּבְרָצוֹן יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בַּחֲכָמָה
הַזֹּאת, עַל יָדָהּ תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִהֲרָה
תַּצְמִיחַ, לְעֵלּוּי שְׁכִינַת עֲוִיָּנוּ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים
בְּנו מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר", וְיִזְרַח
עָלֵינוּ אֹר יְהוָה יֵאֱהֻדֵנוּהִי, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה
יֵאֱהֻדֵנוּהִי אֶחָד וְיִשְׁמוֹ אֶחָד, אָמֵן נֶצַח סְלָה וְעַד.

(גסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מִזְדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֻדֵנוּהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי שְׁזַכֵּיתָנִי לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי
הַקְדוֹשׁ הַזֶּה זִיְהִרְהָ עִילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְדוֹשִׁים
שֶׁלְמַדְנוּ תוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וּלְזִרְעֵנוּ וְנִזְכֶּה לְהִבְטָחַת
הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נט, כ-כא) וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פִּשְׁע
בִּיעָקֵב גָּאֵם יְהוָה יֵאֱהֻדֵנוּהִי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם
אָמַר יְהוָה יֵאֱהֻדֵנוּהִי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר
שִׁמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע

וְרַעַךְ אָמַר יְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנִי מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
 וַיִּתְקִיִּים בָּנוּ הַנְּבוּאָה (יִשְׁעִיהָ נָא, טו) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ
 וּבְצִל יָדֵי כְּסִיתִיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר
 לְצִיּוֹן עָמִי אָתָּה. וּבִרְכַּת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא תַתְּנֶלְהָ
 בְּמַהֲרָה דִּידֶךָ, יְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנִי בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עָמוּ
 אֵל יָכָר, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ
 יְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב
 וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ]
 בְּהֶמוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ
 כְּבַתְחֻלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
 וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקּוּנּוֹ. וְהַשֵּׁב שְׂכִינָתְךָ לְתוֹכוֹ, וְהַשֵּׁב כְּהָנִים
 לְעִבּוּדָתָם וְלוֹוִיִּים לְדוּכְנָם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהַשֵּׁב
 יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמִלֵּאָה הָאֶרֶץ דַּעַה אֶת יְהוָה־יֵי
 יֵהוּדוֹנִי לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
 וְהַנּוֹרָא אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

פתיחת אליהו הנביא

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת "פתח אליהו זכור לטוב" הנזכרת בריש ספר תיקוני זוהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישי, שהיא מסוגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

פֶּתַח אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים
שְׁאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן
הַמַּסְפָּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעְלָם
מֵעַל כָּל נֶעְלָמִים. וְאֵין מַחְשָׁבָה אוֹ תַּפְסָה בְּךָ
לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל. אַתָּה הוּא שְׁהוּצָאת וְגִלִּית עֶשֶׂר
תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם
עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׁאֵינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים.
וּבָהֶם אַתָּה מְתַפְּסָה מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתָּה הוּא שְׁקוּשֵׁר
אוֹתָם וּמִיּוֹחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׁאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי
שֶׁמִּבְדִּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת,
נִחָשֵׁב לוֹ כְּאֵלּוּ הוּא מִפְרִיד בְּךָ. וְאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת,
הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד
בִּינוּנִי. וְאַתָּה הוּא שְׁמַנְהִיג לָהֶם. וְאֵין מִי שְׁמַנְהִיג לָךְ,
לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צֶדֶד שֶׁהוּא.

לבושים תקנת להם, שמהם פורחים נשמות לבני אדם, וכמה גופים תקנת להם, שנקראו גופים כלפי הלבושים שמכסים עליהם, ונקראים בתקון הזה. החסד זרוע ימין. גבורה זרוע שמאל. תפארת כנגד הגוף. נצח והוד כנגד שני רגלים. יסוד - שלימות הגוף, והוא אות ברית קודש. מלכות נקראת פה, תורה שבעל פה קוראים לה. מדת החכמה היא המוח, היא המחשבה שבפנים. מדת הבינה היא הלב, ובה הלב מבין, ועל אלו שניהם [החכמה והבינה] נאמר, הנסתרות לה' אלקינו. פתר עליון, הוא פתר מלכות, ועליו נאמר מגיד מראשית אחרית, והוא הראש שמניחים עליו תפלין, ובנשמה הפנימית מאיר שם אות יוד ואות הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בזרועותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבון העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין

הוא כְּנִשְׁמָה לְגוֹף, שֶׁהוא חַיִּים לְגוֹף. וּבֶדֶד אֵין דְּמִיּוֹן,
וְאֵין דְּמוּת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנִּבְרָאִים הַפְּנִימִיִּים
וְהַחִיצוֹנִיִּים. וּבִרְאֵת שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְהוֹצֵאתָ מֵהֶם
שְׁמֶשׁ, וְיָרֵחַ, וְכּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְאָרֶץ בִּרְאֵת אֵילָנוֹת
וְדִשְׁאִים, וְגֵן עֵדֶן, וְעֶשְׂבִּים, וְחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וְדְגִים
וּבְהֵמוֹת וּבְנֵי אָדָם. לְהַכִּיר וּלְהוֹדִיעַ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים,
וְאֵיךְ יִתְנַהֲגוּ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאֵיךְ גִּפְרִים
וְנוֹדָעִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאֵין מִי שִׂידֹעַ וּמַשְׁיֵג
בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא כָּלֵל. וּבִלְעֲדֵי אוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵין
יַחֲדוּד בְּעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נִפְרַ וְנוֹדָע אֲדוֹן עַל
כָּלֶם, וְלִכָּל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבִשְׁמוֹת
הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמַּלְאָכִים. וְאַתָּה אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ,
שְׁאֵתָה הוּא מִמְּלֵא וּמַחֲיָה אֵת כָּל הַסְּפִירוֹת
הַנִּקְרָאִים בִּשְׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשַׁלֵּם וּמִמְּלֵא אֵת
כּוֹלָם וְכֹאשֶׁר אַתָּה מְסִיר אֵת הַשְּׁפָעֶתְךָ מֵהֶם, יִשְׁאָרוּ
כָּל הַשְּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי נִשְׁמָה. אַתָּה הוּא חָכֶם וְלֹא עַל
יְדֵי הַחֲכָמָה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת, אַתָּה הוּא מְבִין וְלֹא
עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ
וְיְדוּעַ, אֵלֹא הַנִּהְגָּתְךָ לְהוֹדִיעֵנוּ תְּקַפְּךָ וְחֻזְקְךָ לְבְנֵי

אָדם. וְלִהְרֹאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵּג הָעוֹלָם בְּדִין וּבִרְחֻמִּים, שֶׁהֵם צֶדֶק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי. צֶדֶק הִיא הַמְּלָכוּת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזֵנֵי צֶדֶק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֱמֶת. הֵינן צֶדֶק, הִיא אוֹת בְּרִית. הַכֹּל לִהְרֹאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵּג הָעוֹלָם אֲבָל לֹא שֵׁישׁ לָךְ צֶדֶק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רְחֻמִּים, וְלֹא מִכָּל אֱלוֹ הַמְּדוֹת כָּלָל.

קוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים עַל יְדֶךָ שֶׁהֲרִי רִשּׁוֹת נִתְּנָה לָךְ לְגִלּוֹת רְזִים נִסְתָּרִים עַל יְדֶךָ, מִה שֶׁלֹּא נִתְּנָה רִשּׁוֹת לְגִלּוֹת לְשׁוֹם בֶּן אָדָם עַד עַתָּה. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר: לָךְ ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוּלָּה, חֶסֶד וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת, וְהַנִּצָּח, וְהַהוֹד. כִּי כָל - יְסוֹד, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ ה' הַמְּמַלְכָּה - מְלָכוּת. וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. עֲלִיּוֹנִים שְׁמַעוּ, אֱלוֹ יִשְׁנֵי חֲבֵרוֹן, וְהַרְוֵעָה הַנֶּאֱמָן, הַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנַתְּכֶם. "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם", הֵם אֱלוֹ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יֹשֵׁנָה וְלִבִּי עֹר", וְאֵינָם קְרוֹיִים מֵתִים אֲלֹא יֹשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה

נֹאמַר בָּהֶם, "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וגו', מִשָּׁה הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן, אֶתָּה וְהָאֲבוֹת. הִתְעוּרְרוּ לְשִׁמְחָה וּלְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יְשִׁנָּה בְּגָלוֹת, שְׁעַד עֵתָּה, הַצְּדִיקִים בָּלָם רְדוּמִים, וְיְשִׁנָּה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שֶׁלֹּשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגֶד הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהָרִי עָלֶיךָ נֹאמַר "קוֹל דְּוָדִי דּוֹפֵק", אֶצְלִי בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שָׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בָּהֶם בְּכַחֵם, פִּתְחֵי לִי אֲחוֹתִי רַעֲיִתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי". שֶׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֹנֵף בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתָךְ" שֶׁהָרִי רֹאשִׁי מְלֹא טַל וּמְדוּעַ מְלֹא טַל? אֵלֶּא אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְּׂכִינָה חֲשֹׁבֶת, שְׁמִיזִים שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁעָלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעָלִיתִי לְיִשׁוּבִי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אֵין זֶה כֵּךְ, שֶׁבִּאֲמַת לֹא עָלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זֶמֶן שָׂאתָ בְּגָלוֹת! הָרִי לָךְ סִימָן, "יִשְׂרָאֵלִי נִמְלֵא טַל" וְהֵא הִיא הַשְּׂכִינָה בְּגָלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁלָּהּ וְהַחַיִּים שֶׁלָּהּ הוּא בְּסוּד טַל, וְזֶה הוּא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאוֹת ה"א הִיא הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבוֹן ט"ל, אֵלֶּא אוֹת יוֹד אוֹת הָא וָאוֹת וָאוֹת עָלִים הָאוֹתִיּוֹת לְחֻשְׁבוֹן ט"ל, שֶׁהֵשֵׁם הַזֶּה מְמַלֵּא אֶת

הַשְׂכִּינָה מִמַּעַן הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְּקוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים,
מִיד קִם הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עִמּוֹ. עַד
כָּאן סוֹד הַיְחוד.

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי ה' הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ מִכָּל
הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מֵהַכֹּל.
שִׁית־מִשָּׁךְ טַל הָעֲלִיּוֹן מִמָּנוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֹאשׁ
שֶׁל זַעִיר אֲנֹפִין וְלַהֲמִשִּׁךְ שֹׁפַע לְשִׁדָּה תְּפוּחִין הַקְּדוֹשׁ
בְּהָאֲרַת פָּנִים בְּרָצוֹן וּבְשִׂמְחַת הַכֹּל. וַיִּתֵּן מִשָּׁךְ מִלִּפְנֵי
ה' "הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים, וְנִסְתָּר מִכָּל
הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מֵהַכֹּל. רָצוֹן וְרַחֲמִים חֵן, וְחֶסֶד,
בְּהָאֲרָה עֲלִיּוֹנָה, בְּרָצוֹן, וְשִׂמְחָה, עָלִי וְעַל כָּל בְּנֵי
בֵּיתִי, וְעַל כָּל הַקְּרוֹבִים אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ.
וַיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הָרָעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם,
וַיְכִין וַיַּנִּיתָ לָנוּ מְזוֹן וּפְרִנְסָה טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה,
מֵהַמְּזֹל הָעֲלִיּוֹן, שֶׁכָּל הַמְּזוֹנוֹת מִמָּנוּ מִשְׁתַּלְשְׁלִים.
וַיִּצִּילֵנוּ מֵעֵין הָרָע, וּמִחֶרֶב מִלֵּאדֹה הַמָּוֶת, וּמִהַדִּין שֶׁל
גִּיהֶנוֹם. וַיַּתֵּן לָנוּ, וּלְכָל נַפְשוֹתֵינוּ, חֵן וְחֶסֶד, וְחַיִּים
אֲרָכִים, וּמְזוֹנוֹת בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלִּפְנֵי, אֲמֵן בֶּן יְהִי
רָצוֹן. אֲמֵן וְאֲמֵן.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה
שכאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד
על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם.
הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא
מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל
בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לרדף אחריו
לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך
אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה
מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה
שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה
עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא
ידע ואינו משיג גודל האור, אז הכה אותו האור
שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הכה בהארת מסך
העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא
התגלה ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הכה
פעם ב' בהארת המסך העומד ועל ידי זה האירו
כולם באחד ונעשו ונתקנו תשעה היכלות ואלו
ההיכלות אינם אורות ואינם בבחינת רוח ואינם
בבחינת נשמות ולא יש מי שעומד בהם בבחינת

חֵיה. הָרָצוֹן שֶׁל כָּל תַּשַּׁע הָאוֹרוֹת, שְׁעוֹמְדִים כָּלם
בְּכֹחַ הַמַּחְשָׁבָה שֶׁהוּא אֶחָד מֵהֶם בְּחִשְׁבוֹנָם כּוֹלֵם
רוֹצִים לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם בְּזֶמֶן שְׁעוֹמְדִים בְּמַחְשָׁבָה
וְאֵינָם מוֹשִׁיגִים אוֹתוֹ וְלֹא נוֹדַע לָהֶם כָּלֵל וְאֵלּוּ לֹא
קִיָּמִים לֹא בְּרָצוֹן וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה תּוֹפְסִים בָּהּ
מַעֲט הָאֲדָרָה וְלֹא תּוֹפְסִים. בְּאֵלּוּ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת
הָאֲמוּנָה וְכָל אוֹתָם הָאוֹרוֹת מְסוּד הַמַּחְשָׁבָה
הָעֲלִיוֹנָה, מִשָּׁם וּלְמַטָּה כּוֹלֵם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָּם אֵין
סוּף. עַד כָּאן מוֹגִיעִים הָאוֹרוֹת בְּדַקּוֹת וְלֹא מוֹגִיעִים,
וְלֹא נוֹדַעִים מֵהוּתָם, אֵין כָּאן הַשְׁגָּה שֶׁל רָצוֹן וְלֹא
הַשְׁגָּה שֶׁל מַחְשָׁבָה כְּאִשֶּׁר מְאִירָה הַמַּחְשָׁבָה וְלֹא
נוֹדַע לוֹ מִי מְאִיר אֹז מִתְלַבֵּשׁ וְנִגְעֵלֵם בְּתוֹךְ בִּינָה
וּמְאִירִים לְמִי שֶׁרְאוּי לְהָאִיר וּמִתְחַבֵּר זֶה עִם זֶה עַד
שֶׁנִּכְלָלִים וְנִחְשָׁבִים כּוֹלֵם לְאַחַד וּבְסוּד הַקֶּרֶבֶן כְּאִשֶּׁר
עוֹלָה עֶשֶׂן הַקְּטֹרֶת, כּוֹלֵם נִקְשָׁרִים זֶה בְּזֶה וּמְאִירִים
זֶה בְּזֶה, אֹז עוֹמְדִים כּוֹלֵם בְּסוּד עֲלִיָּה וְהַמַּחְשָׁבָה
עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר שֶׁמְאִירָה מִמֶּנּוּ
מַחְשָׁבָה עֲלִיוֹנָה (שֶׁלֹּא נוֹדַע בָּהּ כָּלֵל) נִקְרָא אֵין סוּף וּמִמֶּנּוּ
נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמִקְּיָם וּמְאִיר לְמִי שֶׁמְאִיר וְעַל סוּד זֶה

הַכֹּל עוֹמֵד, אֲשֶׁר יוֹדַת חֶלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

סוד המשיח - תקון ל'

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהִים י"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם
(בראשית א ב), מַה זֶה וְרוּחַ? אֵלֶּא בְּדַאי בּוֹמֵן
שֶׁהַשְּׂכִינָה יוֹרֶדֶת לַגְּלוּת, הָרוּחַ הַזֶּה נוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם
שְׁמֵתֵעֲסָקִים בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת
בֵּינֵיהֶם, וְהָרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמַר כָּךְ: אוֹתָם
יִשְׁנִים שִׁשָּׁנָה בְּנִחְרִיָּהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וְאַטוּמֵי
הַלֵּב, קוֹמּוּ וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׂכִינָה, שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי
הַשְּׁכַל לְדַעַת אוֹתָהּ, וְהִיא בֵּינֵיכֶם. וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל
אוֹמֵר קְרֹא, (ישעיה מ ו), כְּמוֹ קְרֹא נָא הִישׁ עוֹנֵךְ וְאַל מִי
מְקוֹדוֹשִׁים תִּפְנֶנָּה, וְהִיא אוֹמֶרֶת מָה אֶקְרֹא, כָּל הַבָּשָׂר
חָצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבִהְמוֹת שְׂאוֹכְלוֹת חָצִיר, וְכָל חֶסֶדוֹ
כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעֶצְמָם.
וְאַפְלוּ כָּל אֵלּוּ שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד
שְׁעוֹשִׂים - לְעֶצְמָם עוֹשִׂים בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר
הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תהלים עח לט) לְעוֹלָם, וְזוֹהִי

רוחו של משיח, אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעין החכמה, שהיא י' ממנה, ונשארת ב' יבשה, אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואכדן בעולם, והרוח הזו שמסתלקת היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יי (ישעיה יא ב).

סוד הגאולה

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בראשית, שם את"ר יב"ש, והו נהר יחרב ויבש,
 (שם ה), באותו זמן שהוא יבש והיא יבשה, צוחים הבנים למטה ביחוד ואומרים שמע ישראל, ואין קול ואין עונה. זהו שכתוב (משלי א כח) אז יקראני ולא אענה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכֵךְ מִי שְׁגוּרִם שֶׁתִּסְתַּלַּק קִבְּלָהּ וְחֻכָּמָה מִתּוֹרָה
שֶׁבַעַל פֶּה וּמִתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב, וְגוֹרִם שֶׁלֹּא
יִשְׁתַּדְּלוּ בָּהֶן, וְאוֹמְרִים שֶׁאֵין אֵלָּא פִּנְשֵׁט בִּתּוֹרָה
וּבִתְלֻמוֹד, בּוֹדְאֵי כְּאֵלוֹ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲיָן מֵאוֹתוֹ
נָהָר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי לוֹ, טוֹב שֶׁלֹּא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא
יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה,
שֶׁנֶּחֱשֵׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר הָעוֹלָם לְתוֹהוֹ וּבִהּוֹ, וְגוֹרִם
עֲנֵי בְּעוֹלָם וְאֶרֶץ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי"ם תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ דְּשֵׂא וְכו' (בראשית א
(א), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, וְהָרִי קָרָא לוֹ
יִבְשָׁה, מֵאִיפָּה תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כֵּךְ לִמַּד
תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁאִם אָדָם יַחֲזוֹר בִּתְשׁוּבָה,
מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲיָן שֶׁהִסְתַּלַּק, וּמֵה שֶׁהִיָּתָה יִבְשָׁה קוֹרָא
לָהּ אָרֶץ, וְלִנְהַר שֶׁהִיָּה חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא לוֹ מִקְּנֶה
הַיָּמִים וַיָּמִים, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי"ם לַיִבְשָׁה
אָרֶץ וּלַמִּקְנֶה הַיָּמִים קָרָא יָמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּקְרְאוּ

אָרץ, מַה כָּתוּב בּוֹ? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תִּדְּשֵׂא הָאָרֶץ,
 לְהוֹצִיא זֵרַעִים וּפְרוֹת שֶׁהֵן נִשְׁמוֹת, (דף פב ע"ב) כֹּל אֶחָד
 לְמִינֵהוּ, אֵלּוּ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִכֶּסֶּא כְבוֹדוֹ, וְאֵלּוּ
 רוּחוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֵלּוּ הַנִּפְשוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ
 מִהַאֻפְנִים, כֹּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינֵהוּ אֶת כֹּל אֶחָד
 כָּרְאוּ. עֵץ פְּרִי - זֶה תִּלְמִיד חָכָם, עֵשֶׂה פְּרִי - זוּ בֵּת
 זוּגוֹ, לְכֹל אֶחָד כָּרְאוּ (כֹּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינוֹ).

ד. הַת"ח שֶׁנִּשְׁמָתוֹ גְּדוּלָּה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ לוֹמֵד זוֹהַר

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, עֵשֶׂה פְּרִי - זֶה
 צַדִּיק, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ - זוּ הַשְׂכִּינָה,
 שְׂכָל הַזֵּרַעִים נִכְלָלִים בָּהּ, וְכֵאֵן הַמִּצְוָה שֶׁל פְּרִיָּה
 וְרִבְיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וּזְרַעִים, זֶהוּ שְׂכָתוֹב לֹא תִהְיֶה
 בְּרָאָה לְשִׁבְתַּת יִצְרָה, וּמִי שֶׁמִּתְבַּטֵּל מִפְּרִיָּה וְרִבְיָה,
 כְּאֵלּוּ הַחֲזִיר אֶת אוֹתָהּ אָרֶץ יִבְשָׁה, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה
 בְּרִכּוֹת, כֹּל אֶחָד לְפִי דְרָגָתוֹ, מִי שֶׁפּוֹגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם
 לְמַעְלָה אֶת הַמָּקוֹם שֶׁנִּגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.

תיקוני זוהר תיקון כ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תְּרִ"י, שֵׁם שֶׁב"ת, כְּגוֹן זֶה,
 בְּרֵאשִׁית - בְּר"א שֶׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי
 שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל"א): "וַשְּׁמֹרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פְעָמִים
 הַזִּכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה.
 "לְדַרְתָּם", מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָּא זֶכַּאי הוּא מִי שֶׁעוֹשֶׂה
 לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשְׁנֵי כְּתֵי הַלֵּב, וּמִתְפַּנֵּה מִשֵּׁם יֵצֵר
 הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק,
 שְׁשׂוּרִים שְׁנֵיהֶם עָלָיו, אֶחָד לְמֵלֶא אֹתוֹ, וְאֶחָד
 לְהַתְּמֵלֶא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת -
 פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹד, כְּנֵים לְיִשְׂרָאֵל סָבֵא - עֲמוּד
 הָאֱמָצְעִי - תְּפֹאֶרֶת, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי
 שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג שַׁבָּת "וְנָהָר יוֹצֵא
 מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן" (בראשית ב' י). וְנָהָר, יֵשׁ נָהָר
 וְיֵשׁ נָהָר, יֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא נָהָר פְּלָגִיו, וְיֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא
 נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא

רִאֲתָהּ אֱלֹהִי"ם וּלְתֶדֶד, זֶה הַנֶּהָר הוּא אוֹת ו', הַיּוֹצֵא
 מֵעֵדֶן הָעֵלְיוֹן שֶׁהוּא אוֹת א', וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה
 וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמַגִּיעַ עַד
 צַדִּיק – יְסוֹד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשָּׁם מִשְׁקָה לְגִנָּה –
 מַלְכוּת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. זָכָאי הוּא מִי
 שֶׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשֶׁבֶת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּב שָׁם
 עֵצָב הַמַּחּוּל וְכַעַם הַמֶּרֶה שֶׁהִיא אִשׁ הַגִּיהֵנִם, שֶׁעֲלֶיהָ
 נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לז): "לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם
 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָא, שֶׁכָּל מִי שֶׁכּוֹעֵם בְּאֵלוֹ
 מִדְּלִיק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגִּיהֵנִם. אֲרַבְעִים מְלָאכוֹת חֹסֵר
 אַחַת, הֵן בְּנִגְדֵי אֲרַבְעִים מְלָקִיּוֹת חֹסֵר אַחַת בְּשַׁבָּת,
 וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחוּהָ, וְעֲשָׂרָה
 לְנַחֲשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבִגְלָל זֶה אָמְרוּ בְּעֲלֵי
 הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שֶׁאֵלּוֹ הַמְּלָאכוֹת הֵן
 נִחְשָׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל בְּנִגְדֵי מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת
 שְׁתֵּים, הֵם עֲקִירָה וְהַנָּחָה, שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בֵּבֶת אַחַת,
 מִי שֶׁעוֹקֵר חֶפֶץ מִמְּקוֹמוֹ וּמַנִּיחַ אוֹתוֹ מְחוּץ לְמְקוֹמוֹ
 וּמְרִשּׁוֹתוֹ, בְּאֵלּוֹ עֹקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת
 בְּרִית, וְהַנִּיחַ אוֹתוֹ בְּרִשּׁוֹת נְכַרְיָה. מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה,

גורם לעקור נשמתו מרשות שלה ומניחה ברשות אחרת, שהיא מרה ומחול, וזה גרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל וגלו לארץ נכריה, שהיא רשות הרבים, וכך הוא מי שמועל באות ברית קדש שלו ומעביר כח לרשות נכריה. שבתא"י הוא מחול, חמ"ה, - אשה רעה ומרה, שבתא"י עליו נאמר: "והבור רק אין בו מים", מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא רעב וצמאון וקינה והספד וחשכה וערפל - אפלה, והיא גלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה שנוי בכל, והרי פשוטה, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכאשר לא מוצאת מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי ברחת". מחול עליו נאמר: "של נעליך מעל רגליך", נעל מטנף של טפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה: "פשטתי את בתי את איכבה אלבשנה, רחצתי את רגלי איכבה אטנפם", ומפני זה צריך בן אדם בשבת לשנות בלבושים, בגד ובמאכלים, וצריך

לְהִיּוֹת מוֹסִיף מִחַל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים
 לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת, וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ
 נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ
 יִתְּרָה בְּשַׁבָּת.

תְּפִילַת הוֹדִיָּה לַבּוֹרָא עוֹלָם

מְלֶכֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רְבוּנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׁאֲנִי עוֹמֵד/ת כֹּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לָךְ.

וְכָל מַה שְׁאֲנִי אוֹמֵר יֵהְיֶה כֹּאֵן וּכְאֶפֶס לְעֲמַת כְּמַה שְׁאֲנִי
 בְּאֲמַת צְרִיכָה/ה לְהוֹדוֹת לָךְ.

הֲרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה/ה לְהוֹדוֹת לָךְ.

כִּי הַכֹּל מִמְּךָ, הַכֹּל נִתַּתְּ לִי בְּחֵן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.

תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבְבוֹת פְּעָמִים שֶׁעֲזַרְתָּ לִּי, תְּמַכֶּת בִּי,
 הוֹשַׁעְתָּ אוֹתִי הַצַּלְתָּ אוֹתִי, שְׁמַחְתָּ אוֹתִי רִיפַאתָ אוֹתִי,
 שְׁמַרְתָּ עָלִי, עוֹדְדַת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֵתָה אֶתִּי תְּמִיד.

תודה שאַתָּה נותן לי כוח לעשות מצוות, כח לעשות מעשים טובים, וכח להתפלל.

תודה על כל הפעמים שעזרת לי ולא ידעתי להגיד לך תודה.

תודה על כל החסדים שאַתָּה עושה עמי בכל רגע ורגע. תודה על כל נשימה ונשימה שאני נושמת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.

תודה שקשה לי לפעמים, כי הפל לטובתי אפילו אם לא תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת שכל מה שמוציא ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדויקת ומשלמת, כמו שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך את הטוב,

כי רק כשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הפל אתה נתת לי ולא אני אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.
 בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי,
 אם היו פעמים שלא הערכת את מה שנתת לי, ובמקום
 לומר לך תודה, רק התלוננתי.
 אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
 ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צאקה ס' כ"ו)
 מצוה גדולה לפתחם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

סגולות הזוהר

הבאנו כאן מתוך הסגולות הרבות ללומדי הזוהר, שלושים מהם, כנגד "ביום
 ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד", שיתקיים בזכות לימוד הזוהר הקדוש.

א. על ידי לימוד בספר הזוהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגינו
 עליו. (זכירה לחיים דף יד ע"ד). **ב.** ועוד שזכות רבי שמעון בן יוחאי
 בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ש"ז).
ג. ולימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה בסולה
 לספר התקונים). **ד.** העסק בספר הזוהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער
 רוח הקודש דף יא ע"ב). **ה.** העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא
 את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות
 שער א' דרוש ה מאמר ב). **ו.** הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה.
 (שבחי האריז"ל). **ז.** הלימוד בזוהר הוא תקון גדול לנשמה. (מורה באצבע
 אות מד) **ח.** לימוד הזוהר מביא לטהרת וקדושת הנפש. (פלא יועץ ערך

זוהר) ולזכות הנשמה. (הגהות מהרצ"א אות ט) **טו**. לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שערים לבעל התניא). **י**. בלימוד הזוהר בונה עולמות. (כסא מלך על תקוני זוהר תי' מג אות ס) **יא**. הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרשות בלקושי תורה לבעל התניא פרשת צו). **יב**. לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות). **יג**. הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (הרמ"ז בהגהותיו לספר הכוונות). **יד**. הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט אות ג). **טז**. לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (שם שער ו אות עג). **טז**. מביא רפואה לכאב שיניים. (מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובין נדפס בספר אמת ויציב ח"ד עמ' ל). **יז**. והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ט אות ג). **יח**. וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא לדרא בתראה בסוף יומיא (תיקון ו' דף נ"ד ע"א). **יט**. סגולה שינצל מן הגאות, שילמד הרבה זוהר. (מדרש פנחס דף ל"ו, אות ע"ג). **כ**. אמירת זוהר בכל יום מסגל לפרנסה (מדרש פנחס דף ל"ו, אות מ"ג). **כא**. מסתלקי מיני' כל דינין דעלמא, (זוהר חדש שה"ש בד"ה שלמה אהיה כעושיה). **כב**. פתחין לי' תליסר תרעי רזי דאפרסמונא דכיא דחכמתא עילאה תליא בהו. (זוהר חדש שה"ש). **כג**. הקב"ה חקיק לי' בהוהא פופירא דכל דיוקנין גליפין תמן. (זוהר חדש שה"ש). **כד**. הקב"ה אשתעשע ביה בגן עדן וחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי. (זוהר חדש שה"ש). **כה**. לא שביק כל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא אחרא למקרב בהדי', [ואעפ"י שיהי' חייב, יצילוהו שלא יצטערוהו כעת, ונקה לא ינקה ח"ו, שאין משוא פנים למעלה ויטהרוהו מסיגי מעשיו, (זוהר חדש שה"ש, אור החמה בשם הרמ"ק זלה"ה). **כו**. כפום ההיא חכמתה דרדיף אבתרי' ואתדבק בה הכי יהבי לי' אגרא. (זח"ב רמז, ב).

כז. לית שיעורא לאגרא דאינון דידיעי חכמתא לאסתכלא ביקרא דמאריהון. (זח"ב רמז, ב). **כח.** זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי. (זח"ב רמז, ב). **כט.** בהקדמת התיקונים (י"ד ע"ב): הלכה איהי קבלה... דוקא הקבלה הנקראת הלכות הם הולכים עם האדם לבית עולמו, ובכל מקום שהולך ביתו עמו לצוותא ולכבוד ולתפארת, כי המלאך הנברא מלימוד הקבלה לעולם אינו נפרד מהאדם נוסף על מתן שכרו, אבל לימוד הפשוט שכרו אתו ופעולתו לפניו. (כסא מלך להקדמת התיקון"ז דף י"ד ע"ב). **ל.** וְכָל מִי שִׁשְׁתַּדֵּל לְקַרְא זוֹהַר הַקְדוּשׁ אֲפִילוּ בְקָרִיָא לְבַד... הָרִי הוּא כְּהוֹגָה וּמִפְּרֵשׁ אֶת הַשֵּׁם, שֵׁישׁ כּוֹחַ בּוֹ לַעֲשׂוֹת נְסִים אֲפִילוּ בְּלֹא יְדִיעָה, וַיִּגַּן עָלָיו בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא (הַרְמָ"ז קע"ח:).

מקורות לסגולות הגדולות לתיקון מ"ח שתיקן רבינו האר"י ז"ל

ספר בית אל ליוורנא שנת וברית"ך, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל. - **ספר דרך ישרה** בשנת חיים לנפש"ך (דפים ד-ה), עם 10 הסכמות. - **אור הזוהר** 143 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - **ספר הנהגות יושר** למהר"י סרוק זצ"ל. - **ספר יסוד מערבי** בהסכמת 7 גדולי ישראל מטבריה בשנת תרפ"ה, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל, (דפים נג-נה). **אור הזוהר** 131 סיון תשע"ג - **ספר מעין חכמה** נדפס בקארעץ בשנת גן נעול מעין חתום. **ספר סמא דחיי פריקים** א-ב דפים ל"ט -מא, בשנת תרפ"ד, עם הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע. [מצאתי כמה נוסחאות

בהרבה ספרים כמו: דרך ישרה, סמא דחייא, אורחות חיים, בית אל, יסוד מערבי, צמח צדיק]. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - אור הזוהר 128 סיון תשע"ג - ספר סדר היום להצה"ק רבנו יוסף חיים זי"ע א שהוסיף על התיקון הנ"ל (סמא דחיי דף מ). - ספר צמח צדיק ליורנא. - אור הזוהר 144 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות ותיקון יסוד ברית קודש - ספר קרה מקרה (דפים צ"ה-צ"ו) בשנת את המיחלים לחסדו, עם הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל - ספר קרנות צדיק ח"ג סימן נ'. - ספר קרנות צדיק, בבל, בשנת "וברית אבות לבנים תזכור" [תרכ"ז], ונדפס בדפוס חדש בדף נח, ונדפס עוד הפעם בא"י בירושלים בשנת תשס"ב. - ספר שם משמעון (על העץ חיים), [דף ע"ח, ומביא שם י"ב. - סגולותיו] מהצה"ק רבי שמעון אגאסי חבירו של הבן איש חי זי"ע א, נפטר בשנת תרע"ד. - ספר שער היחודים מכתב יד של רבנו רבי חיים וויטאל, ונדפס מחדש בשנת מעש"ר עם הסכמות 22 גדולי הצדיקים תלמידי בעש"ט זי"ע ועוד. אור הזוהר 133 סיון תשע"ג, שיר היחוד מהאריז"ל עם המראה מקומות. אור הזוהר 134 סיון תשע"ג. - שער רוח הקודש (כתבי האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ה). - שער רוח הקודש (כתבי האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ו). מכת"י המיוחס למהר"ד לייקיס זי"ע מתלמידי הבעש"ט, עם כתב יד על תיקון זה.

שמחת הרשב"י עם לומדי הזהר הקדוש

**יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעֶזְרַת ה' בַּגְּבוּרִים, לַמַּעַן
הַקִּים הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכוֹת
שְׁהַרְשֵׁב"י הַקְּדוֹשׁ יְדוּר בֵּינֵינוּ.**

אָנוּ רוֹצִים בְּדַחֲפִיפוֹת לְהַדְפִּיס 15 מִלִּיּוֹן עֶתְקִים שֶׁל תְּקוּן מ"ג לזכות לתיבת נח (זוהר חדש יתרו מ"ג), להינצל ממלחמת גוג ומגוג, דחוף, והרצים יצאו דחופים בדבר המלך לטובה. המעוניין להשתתף ולזכות לזכויות עצומות "עין לא ראתה אלקים זולתך. טל: 0527-651911. לזיכוי הרבים ולחלוקה בחנם.

בְּקֶשֶׁת הַתּוֹרָם: שִׁילְמָדוֹ לְכָל הַפְּחוֹת פֶּעַם אַחַת בְּיוֹם. - כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשֶּׁכֶר וְהַזְכִּיּוֹת שֶׁל כָּל מִילּוּנֵי הַיְּהוּדִים לּוֹמְדֵי הַתְּקוּן מ"ג (ספר חסידים, ועוד). זְמַן לַמּוֹד הַתְּקוּן עִם הַבְּאוּר הוּא 5 דְּקוּת.

זְכוּר! לִימוּד שְׁעָה זוֹהַר בְּשַׁבָּת = מֵאָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה תּוֹרַת הַנִּגְלָה, אִם כֵּן לִימוּד 5 דְּקוּת זוֹהַר בְּשַׁבָּת = מֵאָה מִלִּיּוֹן חֲדָשִׁים תּוֹרַת הַנִּגְלָה (פֶּסַח מֶלֶךְ, הַרִ"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צִדִּיקִים, אֲבוֹת דָּר' נָתָן), וְעוֹד כְּפוֹל 1000 הֵם מִזִּפֵּי הַרְבֵּים הַסּוֹעְדִים אֶת הַשְּׂכִינָה וְנִקְרָאִים שְׂרֵי נִפְתָּלִי (מִדָּר שִׁי"ש פֶּרֶשֶׁה ח' פֶּסֶקָה טו, זוהר ח"ב דף קכ), וּבְמִנֵּין עוֹד כְּפוֹל אֶלֶף (זוה"ק וַיֵּצֵא), וּבְמִירוֹן עוֹד כְּפוֹל אֶלֶף (תִּיקוּ"ו, הַה"ש), וְהַכֹּל כְּפוֹל חֲצִי מִלִּיּוֹן לּוֹמְדֵי הַתְּקוּן, יוֹצֵא - 50,000,000,000,000,000,000, שֶׁהוּא [בְּמִלִּים] 50 קוֹוֹדְרִילִיּוֹן חֲדָשִׁים תּוֹרָה לַמּוֹד פֶּשֶׁט, וּלְפִי הַבְּאֻמ"ח (פ' תְּרוּמָה כ"י) יוֹצֵא כִּי 50 קוֹוֹדְרִילִיּוֹן 50,000,000,000,000,000,000 מְכַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים, כְּלוּמֹר, כְּפוֹל 50

גוג ומגוג, כמו שכתב הזה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל זי"ע, ועי"ע אור הזהר.

זכור! דקה אחת למוד זוהר הקדוש (בחול) בצבור הוא כמו ששה ימים, ובמנין כפול אלה (זה"ק ויצא) = 6000 ימים למוד תורת הפשט, ובצער כפול מאה = 600,000 ימים, ובשמחה כפול 1000 = 600 מליון ימים של תורת הפשט. ובשבת עוד כפול אלה, = 600 מיליארד ימים תורת הפשט. (כסא מלך, הרי"ח הטוב, אוהרות צדיקים, אבות דר' נתן). ואם זה בירושלים עוד כפול 10 (כסא סאלי) יוצא = 6,000,000,000,000 ימים של טריליארד ימים תורת הפשט. ואם זה בכתל המערבי עוד כפול 1000 (זהר ויצא, תיקוניו).

זכור! המארגן שילמדו דקה אחת מקבל שכר כנגד כלם וכנגד כל היהודים. כל מי שיש לו מח בקדקדו יתפס להיות הראשון לארגן המנין ויקבל שכר כנגד כלם. תן דעתך, כי בדקה אחת של למוד הזהר הקדוש אחרי התפלה, אתה זוכה לעולמות נצח, "עין לא ראתה אלקים וולתך יעשה למחכה לו".

לקבלת תיקון מ"ח בחינם

0527-651911

מפעל הזוהר העולמי

050-4134669

050-4116923